

RAPORT Wytyczne dla autorów

Nadesłane do publikacji materiały przekazywane są recenzentom do zaopiniowania pod warunkiem, że: (a) nie zostały one jeszcze dotąd opublikowane w innym wydawnictwie, (b) nie zostały oddane do rozpatrzenia innym redakcjom i (c) instytucja, w której pracuje autor (lub autorzy) zaaprobowała fakt ich publikacji w *Raporcie*. Artykuły publikowane w naszym roczniku reprezentują opinie ich autora lub autorów i nie należy uważać, że zostały one napisane tak by odzwierciedlać opinię redakcji lub wydawcy.

Zespół redakcyjny *Raportu* zainteresowany jest publikacją materiałów, w których zawarte są: (a) wszelkie problemy i zagadnienia związane z ratowniczymi badaniami archeologicznymi na stanowiskach w Polsce oraz w środkowej i południowo-wschodniej Europie, niezależnie od opoki i okresu, z którego pochodzą badane relikty i zabytki, (b) rozważania na temat wszelkich metod poszukiwania, wykopalisk, analizy i interpretacji zabytków archeologicznych związanych z archeologią ratowniczą, (c) zagadnienia związane z wykonywaniem zawodu archeologa i jego miejsca w społeczeństwie i (d) recenzje książek, dyskusje, wypowiedzi krytyczne i kronika wydarzeń związanych z archeologią ratowniczą.

Dostarczanie materiałów do publikacji

Prosimy o dostarczanie tekstów i materiałów ilustracyjnych w oddzielnych plikach.

Preferowanym formatem tekstów jest Microsoft Word (MS Word – normalna czcionka Times New Roman 12, odstęp 1,5) bez podkreśleń, wytłuszczeń i przypisów dolnych.

Prosimy nie wklejać w tekst rycin i tabel. Ryciny (rysunki, fotografie, wykresy, mapy itd.) powinny być przesyłane w oddzielnych plikach wysokiej jakości formatu JPG lub TIF. Rozdzielczość nadsyłanych rycin powinna być nie niższa niż 300 dpi a ich proporcje powinny odpowiadać rozmiarom ilustracji 125 mm szerokości i 170 mm wysokości. Materiał ilustracyjny powinien być ponumerowany w ramach jednej listy od 1 do n, niezależnie od tego czy są to mapy, rysunki, grafika komputerowa (wykresy statystyczne), czy też zdjęcia. **Podsumowując, niezależnie czy jest to wykres, rysunek, mapa czy zdjęcie wszystko musi być nazwane ryciną i posiadać ciągłą numerację. Wyjątkiem są tabele, które posiadają własną numerację.**

Strona tytułowa powinna zawierać: imię i nazwisko autora, jego afiliację, tytuł artykułu. Należy też dostarczyć abstrakt zawierający nie więcej niż 150 słów, zaopatrzonego w listę 5-6 słów kluczowych.

Dostarczane do redakcji teksty powinny być napisane w języku polskim, angielskim lub niemieckim.

Wszystkie nadesłane materiały rozpatrywane są w pierwszej instancji przez redaktora *Raportu*. W razie pozytywnej opinii przesyłane są dalej do oceny recenzenta lub recenzentów.

Korekty

Autorzy dostają korekty swoich artykułów drogą mailową w plikach formatu PDF. Na tym etapie korekty można poprawiać tylko błędy techniczne i rzeczowe.

Podsumowując, prosimy o nadsyłanie materiału tekstowego w osobnych plikach zawierających:

- 1) tekst podstawowy,
- 2) wykaz literatury cytowanej,
- 3) streszczenie,

- 4) abstrakt (maks. 150 słów) i słowa kluczowe (5-6 słów),
- 5) podpisy pod rycinami,
- 6) dane autorów: imię i nazwisko, pełną nazwę i adres miejsca pracy (lub adres korespondencyjny), adres e-mail.
- 7) Ryciny w postaci plików graficznych nazwanych: Ryc_1, Ryc_2 itd.

Nazwy poszczególnych plików powinny zawierać nazwisko autora/autorów lub słowo kluczowe tytułu (np. nazwa stanowiska) i pozwalać na jednoznaczne zidentyfikowanie zawartości pliku, np.: *Nowak Kowalski tekst.doc*; *Nowak Kowalski wykaz cytowanej literatury.doc*; *Nowak Kowalski streszczenie.doc*; *Nowak Kowalski podpisy do ilustracji*; *Nowak Kowalski dane itp.*

Ryciny należy umieścić w osobnym folderze zgodnie z przyjętą zasadą np. *Nowak Kowalski ryciny*

Należy unikać w szczególności zamieszczania zdjęć, których związek z tekstem jest wątpliwy lub których wartość informacyjna jest znikoma (np. zdjęcia planów obiektów ziemnych niezróżnicowanych formalnie, czy też funkcjonalnie).

W tekście powinny być zacytowane wszystkie ryciny a ich numeracja powinna odpowiadać kolejności w jakiej autor się na nie powołuje. W przypadku odwołań do własnych rycin skrót zapisujemy zaczynając wielką literą a następnie stawiamy dwukropek: np. Ryc 7:3.

Sposób cytowania i listowania wykorzystywanej literatury powinien nawiązywać do zasad systemu harvardzkiego:

Przykłady listowania

1. książki:

Czekaj-Zastawny A. 2008. *Osadnictwo społeczności kultury ceramiki wstęgowej rytej w dorzeczu górnej Wisły*. Kraków: Wydawnictwo Instytutu Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk.

(Czekaj-Zastawny 2008)

2. Książka pod redakcją:

Kobyliński Z. (red.) 1999. *Krajobraz archeologiczny. Ochrona zabytków archeologicznych jako form krajobrazu kulturowego*. Warszawa: Res Publica Multiethnica.

(Kobyliński 1999)

3. książki w seriach wydawniczych:

Howell J. M. 1983. *Settlement and Economy in Neolithic Northern France (= British Archaeological Reports. International Series 157)*. Oxford: Archaeopress.

(Howell 1983)

4. artykuły w wydawnictwach zbiorowych (seriach wydawniczych) pod redakcją:

Czeraniak L., Golański A., Józwiak B., Kadrow S., Rozen J., Rzepecki S. 2006. Sprawozdanie z archeologicznych badań wykopaliskowych przeprowadzonych w latach 2003-2004 na stanowiskach 3, 12-15 i 34 w Targowisku, gm. Klaj, woj. Małopolskie. W: Z. Bukowski, M. Gierlach (red.), *Raport 2003-2004. Wstępne wyniki konserwatorskich badań archeologicznych w strefie budowy autostrad w Polsce za lata 2003-2004 (= Zeszyty Ośrodka Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego (d. Zeszyty ORBA). Seria B: Materiały Archeologiczne)*. Warszawa: Ośrodek Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego, 541-554.

(Czeraniak et al. 2006)

5. artykuły w wielotomowych wydawnictwach zbiorowych pod redakcją:
Kulczycka-Leciejewiczowa A. 1979. Pierwsze społeczeństwa rolnicze na ziemiach polskich. Kultury kręgu naddunajskiego. W: W. Hensel, T. Wiślański (red.), *Prahistoria ziem polskich 2. Neolit*. Wrocław: Ossolineum, 19-164.

(Kulczycka-Leciejewiczowa 1979)

6. rozdział jednego autora w książce dwóch lub więcej autorów:
Kozłowski J. K. 1998. Neolityzacja Europy: pojawienie się rolnictwa i hodowli. W: P. Kaczanowski, J. K. Kozłowski, *Najdawniejsze dzieje ziem polskich (do VII w.) (= Wielka Historia Polski 1)*. Kraków: Fogra, 99-114.

(Kozłowski 1998)

7. artykuł w czasopiśmie naukowym:
Godłowska M., Kozłowski J. K., Starkel L., Wasylkowa K. 1987. Neolithic settlement at Pleszów and changes in the natural environment in the Vistula valley. *Przegląd Archeologiczny* 34, 133-159.

(Godłowska *et al.* 1987)

8. nie opublikowana praca w maszynopisie:
Pyzel J. 2006. *Spółeczności kultury ceramiki wstęgowej rytej na Kujawach* (nie publikowana praca doktorska w archiwum IAE PAN w Warszawie). Warszawa.

(Pyzel 2006)

9. praca opublikowana w internecie:
Krause R. 1999. *An enclosed Bandkeramik village and cemetery from the 6th millennium BC near Vaihingen/Enz*. http://helena.s.bawue.de/~wmwerner/grabung/vaih99_e.html (wgląd 10.04.2014).

(Krause 1999)

10. odwołanie do źródła kartograficznego:
Mappa szczególna 1785. *Mappa szczególna województwa brzeskiego, kujawskiego i inowrocławskiego zrzędzona z innych wielu miejscowych, tak dawniej jak i świeżo odrysowanych, tudzież gościńcowych i niewątpliwych wiadomości przez Karola de Perthes*, Archiwum Główne Akt Dawnych, Kartografia, Zb. S.A. 108, teka 5.

(Mappa szczególna 1785)

11. odwołanie do źródła pisanego:
Flawiusz, J. 1962. *Dawne dzieje Izraela*, tłum. Z. Kubiak i J. Radożycki. Poznań: Księgarnia Św. Wojciecha.

(Flawiusz 1962)

12. odwołanie do źródła pisanego nieznanego autora
Besondere Merkwürdigkeiten 1758. Besondere Merkwürdigkeiten und Anekdoten aus Neudam in der Neumark und der herumliegenden Gegend von der unglücksvollen Gegenwart der Rußisch-Kaiserlichen Armee, Salzwedel.

(Besondere Merkwürdigkeiten 1785)

Przykłady cytowania

Poza tym mnożą się w ostatniej dekadzie odkrycia licznych stanowisk wykazujących bardzo silne związki z kulturą mykeńską na terenie Albanii, Dalmacji i Istrii (Teržan *et al.* 1999; Hänsel, Teržan 2000; Hänsel 2003, 124-127; ryc. 3, 5; Krause 2008, 79-82). Datowanie ich początków już od okresu A2 wg Reineckeego (Hänsel 2003, 128) oraz ewidentne zakorzenienie w lokalnych tradycjach kulturowych poważnie osłabia „opcję stepową” w rozważaniach nad genezą kultury mykeńskiej.

{Teržan *et al.* 1999; taka forma cytowania odnosi się do przypadku prac, których autorami są trzy lub więcej osób - Teržan B., Mihovilić K., Hänsel B. 1999. Eine protourbane Siedlung der älteren Bronzezeit im istrischen Karst. *Praehistorische Zeitschrift* 74, 154-193}